

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Med nærværende udkast, der er udarbejdet af Det grønlandske Lovudvalg, tilsigtes en justering af den grønlandske retsplejelov på grundlag af retternes og politiets erfaringer i det praktiske arbejde med loven. Samtidig er der foretaget en indpasning af nyere ændringer i den danske retsplejelov på områder, hvor de to love hidtil har fulgt samme regler.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Ved Ministeriet for Grønlands bekendtgørelse nr. 462 af 24. november 1970 er det bestemt, at forsvarsområdet ved Sdr. Strømfjord, der henhører under Holsteinsborg retskreds, holdes uden for kommunalinddelingen. Det skønnes herefter hensigtsmæssigt, at der gennemføres en ordning, hvorefter sager med værneting i Sdr. Strømfjord henlægges under Grønlands Landsret som 1. instans i lighed med, hvad der gælder for sager med værneting i de områder i Nord- og Østgrønland, der ikke er omfattet af kommunalinddelingen.

Til nr. 2.

Man har hidtil ikke som i den danske retsplejelovs § 31, stk. 3, haft direkte hjemmel til, at der kunne gives referatforbud i stedet for beslutning om dørlukning. De hensyn, der kan føre til dørlukning, vil ofte kunne tilgodeses tilstrækkeligt ved referatforbud, men det må antages, at denne mulighed ikke står til rettens rådighed, medmindre det er positivt hjemlet i loven. I Danmark har referatforbudet ofte form af navneforbud. Noget tilsvarende må kunne gøres i Grønland. Når man i den danske retsplejelovs § 31 kun har referatforbud i straffesager, hænger det sammen med, at dørlukning er mindre principielt betænkeligt i civile sager end i straffesager, og derfor er referatforbudet i straffesager et supplement til de noget strammere betingelser. Man kender imidlertid også navneforbud i specielle typer af civile sager. I Grønland er reglerne om dørlukning de samme i kriminelle og civile sager, og det er en naturlig konsekvens heraf, at man lader muligheden for at nøjes med referatforbud stå åben i begge typer af sager.

Til nr. 3.

Det findes rimeligt, at der indsættes en sanktionsbestemmelse for overtrædelse af forbudet i § 8, 1. pkt.

Til nr. 4.

Bestemmelsen gør det muligt for politimesteren at finde frem til en fast stab af medhjælpere, der som stævningmænd foretager forkyndelser m. m., men i øvrigt ikke på anden måde er knyttet til politiet. Som nævnt i selve retsplejeloven kan politiets faste folk og kommunefogderne uden særlig beskikkelse foretage forkyndelser. Kommunalfogedernes fortsatte funktion udover 1. januar 1976 er for tiden et uafklaret spørgsmål. Det vil især være i de større byer, at der vil være behov for en eller flere faste stævningmænd. Uden for byerne og i særlige tilfælde måske også i byerne kan der være behov for at få beskikket en person til at udføre enkeltstående forkyndelsesopgaver. En bemyndigelse af denne art må efter formuleringen af § 9, stk. 1, gives af politimesteren.

Der har imidlertid været trang til, at også retsformanden kan beskikke en stævningmand i enkelte tilfælde, f. eks. under tjenesterejser, hvor man ønsker noget forkyndt, men ikke kan nå at få politiets medvirken hertil.

Til nr. 5.

I den danske retsplejelovs § 162 fastslås det, at meddelelser, der er givet rette vedkommende under retsmøde, altid kan træde i stedet for forkyndelse. Det samme må antages at gælde i den grønlandske retspleje også uden positiv bestemmelse herom.

Til nr. 6.

Ved lov nr. 149 af 21. april 1965 er der gennemført en række ændringer i den danske retsplejelovs kap. 18, Vidner. De væsentligste af disse ændringer vedrører bestemmelser om vidneudelukkelse og vidnefritagelse, om afstandsgrænser for vidners mødepligt og om tvangsmidler over for vidner, der udbliiver eller vægrer sig ved at svare.

Den grønlandske retsplejelovs regler om vidner er i hovedtræk bygget over den danske retsplejelovs, men således at en række detaljbestemmelser er udeladt. Kun med hensyn til tvangsmidler over for vidner er der en reel forskel, idet man ikke har en bestemmelse om hensættelse i forvaring. Der har hidtil heller ikke vist sig noget behov for en regel herom. De i udkastet foreslåede ændringer indarbejder de danske ændringer fra 1965 i den grønlandske retspleje, således at den principielle overensstemmelse mellem dansk og grønlandsk retspleje på dette område kan bevares så vidt muligt. På et enkelt punkt er de nye danske regler imidlertid ikke uden videre egnede til gennemførelse i Grønland. Det drejer sig